

Tribunalul a reținut că scrisorile din octombrie și din decembrie 2003 trimise de Comisia Italiei constituie o discuție preliminară efectivă cu privire la măsurile instaurate prin Decretul-lege 326/2003. Tribunalul nu a considerat că aceste scrisori constau numai în cereri generale și în observația negativă potrivit căreia „nu este exclus” ca măsurile să conțină ajutoare de stat incompatibile cu piața comună.

Al doilea motiv. Încălcarea principiului contradictorialității.

În decizia de deschidere a procedurii oficiale de investigare, Comisia a recunoscut selectivitatea măsurilor, întrucât societățile care nu sunt stabilite în Italia sunt excluse de la avantajele fiscale prevăzute. În schimb, în decizia finală, Comisia a reținut că măsurile sunt selective întrucât facilitățile fiscale beneficiază în mai mare măsură societăților stabilite în Italia, impozitate în baza profitului realizat la nivel mondial, decât societăților comunitare, impozitate în Italia numai în baza profitului impozabil realizat în acest stat membru. Comisia nu a anunțat niciodată guvernul italian cu privire la această schimbare de abordare și nu i-a dat posibilitatea să prezinte observații în această privință. Tribunalul a considerat în mod greșit că acest comportament al Comisiei este legal.

Al treilea motiv. Încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE

Indiferent de situație, o facilitate precum cea în discuție, acordată tuturor societăților, atât italiene, cât și comunitare, care îndeplinesc condițiile pentru a fi cotate pe o piață reglementată din Uniunea Europeană, nu poate fi considerată selectivă. Avantajele sporite în beneficiul societăților italiene depind de sistemul fiscal, care prevede impozitarea pe baza criteriului reședinței; o simplă diferență privind importanța beneficiului existentă între subiecte incluse în mod nediferențiat în cadrul măsurii fiscale în cauză, nu poate determina însă caracterul selectiv al acesteia. Tribunalul a considerat în mod greșit că selectivitatea poate consta și într-o astfel de diferență.

Al patrulea motiv. Încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE. Nemotivare

În mod greșit, Tribunalul a considerat măsura ca fiind selectivă, întrucât nu sunt vizate toate societățile. Astfel, sunt vizate toate societățile care îndeplinesc condițiile pentru a fi cotate pe o piață reglementată. În plus, decizia de cotare la bursă implică importante sarcini structurale, nesuportate de societățile care nu sunt cotate la bursă. Selectarea societăților cotate la bursă este realizată pe aceste baze obiective, iar facilitatea fiscală este conformă și legată de situația diferențiată a costurilor la nivel structural pentru cele două categorii de societăți. Prin urmare, măsura este de aplicare generală, iar nu selectivă. În orice caz, având în vedere probele prezentate de Italia în această privință, Tribunalul nu a formulat o motivare corespunzătoare.

Al cincilea motiv. Încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE

Tribunalul a reținut în mod greșit că, în orice caz, măsurile sunt selective, având în vedere durata scurtă de aplicare, ceea ce

excluse societățile care decid să fie cotate la bursă ulterior. Caracterul temporar al facilității se explică astfel prin echilibrul bugetar și prin caracterul experimental al măsurilor, însă nu afectează structura acestora, care este singurul criteriu pentru determinarea caracterului lor selectiv.

Al șaselea motiv. Încălcarea articolului 87 alineatul (3) litera (c) CE. Nemotivare

Deși considerate ajutoare de stat, măsurile sunt compatibile cu piața comună în sensul articolului 87 alineatul (3) litera (c) CE, fiind ajutoare pentru investiții pentru dezvoltarea unei activități determinate. Tribunalul le-a considerat în mod greșit ajutoare pentru funcționare, neținând seama de caracterul permanent al efectelor produse prin cotare la bursă asupra structurii și operațiivității societății, și în mod greșit nu a considerat că sporirea cotărilor pe piețele reglementate constituie o activitate care trebuie consolidată, inclusiv la nivel comunitar. Prin urmare, Tribunalul ar fi trebuit să critice Comisia pentru faptul de a-și fi exercitat puterea de apreciere în materie fără a se întemeia pe o constatare corectă a situației de fapt.

(¹) JO L 83, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 41.

Recurs introdus la 24 noiembrie 2009 de Dominio de la Vega, S.L. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 16 septembrie 2009 în cauza T-458/07, Dominio de la Vega, S.L./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și Ambrosio Velasco, S.A.

(Cauza C-459/09 P)

(2010/C 24/64)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Dominio de la Vega, S.L. (reprezentanți: E. Caballero Oliver și A. Sanz-Bermell y Martínez, avocați)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și Ambrosio Velasco, S.A.

Concluziile recurentei

— anularea în totalitate a hotărârii atacate pronunțate la 16 septembrie 2009 în cauza T-458/07 și, în consecință,

- pronunțarea unei hotărâri definitive cu privire la litigiu, concluzionând că nu există o similitudine între semnele în conflict și, prin urmare, că nu există un risc de confuzie și autorizând înregistrarea mărcii comunitare nr. 2 789 576 „Dominio de la Vega” în clasa 33, aceasta neintrând în domeniul de aplicare al articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94, în prezent Regulamentul (CE) nr. 207/2009;
- dacă este necesar și în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene spre rejudecare, pentru a statua în conformitate cu criteriile obligatorii formulate de Curtea de Justiție;
- obligarea în mod expres a OAPI și a întreprinderii interveniente la plata cheltuielilor de judecată, atât a celor aferente prezentei proceduri, cât și a celor efectuate în fața Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene.

Motivele și principalele argumente

1. Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (2) litera (a) punctele (i) și (ii) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 anterior ⁽¹⁾, înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽²⁾. Marca anterioară pe care se întemeiază opoziția în speță este o marcă comunitară. Hotărârea atacată conține o eroare de drept, în sensul că a fost ignorată natura comunitară a mărcii și că, prin urmare, s-a luat în considerare un public eronat pentru aprecierea riscului de confuzie între mărcile în conflict, diferit de cel care trebuie luat în considerare în temeiul regulamentului privind marca comunitară aplicabil în speță.
2. Eroarea de drept săvârșită în ceea ce privește aprecierea pertinentei și a admisibilității dovezilor prezentate, ceea ce a antrenat o apreciere eronată a riscului de confuzie în percepția consumatorului spaniol. Tribunalul de Primă Instanță a denaturat mijloacele de probă care atestau coexistența mărcilor în Spania, această eroare de drept antrenând o încălcare a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, devenit Regulamentul nr. 207/2009.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată) (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 78, p. 1).

Recurs introdus la 20 noiembrie 2009 de Inalca SpA — Industria Alimentari Carni și Cremonini SpA împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șasea) pronunțate la 4 septembrie 2009 în cauza T-174/06, Inalca SpA/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-460/09 P)

(2010/C 24/65)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: Inalca SpA — Industria Alimentari Carni și Cremonini SpA (reprezentanți: F. Sciadone și C. D'Andria, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- Anularea ordonanței atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului de Primă Instanță în vederea soluționării cauzei pe fond în lumina indicațiilor date de Curte;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta cauză și în cauza T-174/06.

Motivele și principalele argumente

- A. **Cu privire la diferența dintre criteriul procesual referitor la data la care începe să curgă termenul de prescripție și verificarea îndeplinirii condițiilor de atragere a răspunderii: (i) motivare contradictorie și (ii) încălcare a jurisprudenței comunitare**

Motivarea ordonanței atacate este vădit contradictorie în măsura în care, pe de o parte, în aceasta se amintește jurisprudența comunitară constantă potrivit căreia termenul de prescripție a acțiunii în răspundere extra-contractuală a Comunității începe să curgă numai atunci când sunt îndeplinite toate condițiile care dau naștere obligației de despăgubire, în special atunci când prejudiciul pentru care se solicită compensarea a devenit cert, și, pe de altă parte, prin aceasta se respinge argumentul recurenților potrivit căruia efectele prejudiciabile ale scrisorii în cauză au devenit certe numai după adoptarea Deciziei Comisiei din 3 octombrie 2006 ⁽¹⁾.